

معجزه تشرف

روایتی از حضور فرزندان زیارت اولی گروه «مرهم باش»

در حرم مطهر حضرت رضا(ع) که برایشان

آرزویی دور و دست نیافتنی بوده است

گزارش روز

روزنامه نگار لاله سادات کوثری

از تهران تا مشهد چیزی حدود سیزده تا چهارده ساعت در راه بوده اند تا به شهر بهشت برسند، برایشان هم اصلا مهم نیست که در این سفر شهر بازی بروند یا روند، سوغاتی بخرند یا نخرند؛ حتی بازدید از مراکز دیدنی و تاریخی هم چندان برایشان معنائدارد. آن قدر شور و هیجان دارند که هر چه سریع تر خود را به حرم مطهر حضرت برسانند که پاسخشان در برابر سؤال مسئول گروه وقتی که می پرسد «آیا اول به محل اسکان برویم و استراحت کوتاهی بکنیم و بعد به حرم امام رضا(ع)

مشرف شویم» هم منفی است. وارد صحن پیامبر اعظم(ص) که بشویم نیاز به جست وجوی زیادی برای پیدا کردنشان نیست. همه شان دور هم جمع شده اند و عکس های یادگاری شان را ثبت می کنند. «مرهم باش» این بار مرهمی بردل کوچک این کودکان نیازمند شده است. ۲۴ زائر کودک نیازمند زیارت اولی از ایاتام و خانواده های نیازمند و حتی کودکان کار، این بار به همت چندین جوان پای کار در آستانه سال جدید به پایوسی حرم امام هشتم(ع) مشرف شده اند؛ آرزویی که به گفته خود بچه ها شاید تا همین لحظه که در حرم حضرتش هستند، برایشان بسیار دور و دست نیافتنی و حتی باورناپذیر به نظر می رسید؛ آرزویی که حالا از آن به عنوان معجزه خود حضرت رضا(ع) برای حضورشان در مشهدش یاد می کنند. زائر اولی های هفت تا یازده ساله امروز متفق القول معتقدند آقا خودش همه شان را طبلیده است.

ماجرای «مرهم باش»

ماجرایه حدود دوازده سال قبل بر می گردد، درست زمانی که میثم جعفری در چهارده یازنده سالگی در جریان بازدید از یکی از مناطق محروم بایک گروه جهادی به مناطق مرزی کشور رهسپار می شود. یک بازدید و سفر چندروزه کاملاً اتفاقی بدون هیچ تصور ذهنی که البته به گفته خودش درس های زیادی برایش به همراه داشت. آقا میثم خودش داستان را این طور روایت می کند؛ در آن بازدید با صحنه ها یا بهتر بگویم درد هایی مواجه شدم که شاید نیازهای اولیه یک جامعه انسانی بود، اما مردم در نوار مرزی کشور برای تأمین حداقل شرایط زندگی تلاش می کردند و در این میان فقر، نداری و نیاز هم بر سرشان سایه افکنده بود. جعفری ادامه می دهد؛ از همان زمان ایده کمک به محرومان و نیازمندان در ذهنم کلید خورد. بعد از بازدید از مناطق محروم وقتی موضوع درد های مردم در حاشیه های مرزی کشور را به دوستانم اطلاع دادم، بیشتر آن ها، آن شرایط دردناک و آن همه کمبود را باور نکردند، از آنجا بود که تصمیم گرفتم پول تو جیبی هایم را جمع کنم با دوربین عکس بگیرم و این بار این موضوع را مستند کنم و به دوستانم نشان دهم. اما این می کند، بعد از گذشت دو سال که در مناطق مرزی و محروم عکاسی می کردم و تقریباً کار مستند سازی گروه های جهادی را بر عهده داشتم، مسئول مستند سازی گروه شدم و سال های سال با گروه های جهادی فعال در مناطق مرزی کار کردم.

شفای همه بیماران

بعد از گفت وگو با مسئول گروه و زیارت بچه ها، حالا قرار است، زائر اولی ها گشت و گذاری هم در صحن ها و رواق های حرم مطهر داشته باشند. علیرضا ۱۰ سال سن دارد، او یکی از زائران اولی هایی است که همراه گروه «مرهم باش» به مشهد مشرف شده است. از دو رباره اولین خواست اش بعد از ورود به حرم مطهر و دیدن بارگاه نورانی امام هشتم^(ع) می پرسم که می گوید؛ اولین لحظه ای که چشمم به کنبد نورانی حرم رضوی افتاد، از امام مهریانی ها درخواست کردم همه بیماران را شفا دهد. علیرضا البته درخواست دیگری هم دارد؛ اینکه امام رضا^(ع) بطلبد و روزی با مادرش بتواند به زیارت امام هشتم^(ع) بیاید.

به وقت مهمانی

تیک تاک ساعت بزرگ و پرهیبت حرم مطهر ساعت یک ظهر را نشان می دهد. امروز قرار است یک آرزوی دیگر زائر اولی های «مرهم باش» هم که از مناطق حاشیه ای شهر تهران به پایوسی حرم امام رضا^(ع) مشرف شده اند، اجابت شود. این بچه ها امروز به مهمان سرای حضرت برای صرف ناهار دعوت شده اند، بچه ها سر از پا نمی شناسند. عجله زائر اولی های امروز امام برای رسیدن به مهمان سرا زیاد است. آقای جعفری یکی یکی نام بچه ها را می خواند، محمد، امیرحسن، ابوالفضل، سید مهدی و... بچه ها در صف قرار می گیرند و یکی یکی از ورودی مهمان سرای حضرت عبور می کنند. یکی از بزرگ ترین آرزوهای زندگی این زائران اولی های امروز به کمک خیران محقق شده است و آن ها تا تابد خاطرات خوش این سفر را در دشان به یادگار خواهند داشت.

طرحی نو برای سربازخانه ها در اندازید

اقتصادی و...، همه و همه از عواملی هستند که می توانند سربازی را که در هجده سالگی خدمتش را شروع می کند، به نقطه پایانی تلخ و غم انگیز برسانند، پایانی که البته در برخی موارد فقط برای خود آن سرباز متصور نیست و هر از گاهی انتشار خبرهای دیگری، از اقدام برخی سربازان به قتل هم خدمتی ها و مافوق های نظامی خود هم حکایت دارد.

در همین زمینه نتایج یک مطالعه که در مجله «طب نظامی» وابسته به دانشگاه علوم پزشکی بقیه ا...^(۱) منتشر شده است، نشان می دهد که شاهد افزایش روز افزون اختلالات روانی در قشر جوان و به خصوص سربازان وظیفه هستیم. وضعیت سلامت روانی سربازان ایرانی به دو دسته عوامل کلی برون سازمانی (محیط خانوادگی، عوامل اقتصادی، فرهنگی و روانی) و درون سازمانی (امکانات موجود، برخورد فرماندهان، نوع وظیفه محول شده و نحوه آموزش) وابسته است؛ همچنین با داده های

حاصل از مطالعات انجام گرفته، میزان آگاهی از وضعیت کنونی روان سربازان و عوامل مؤثر بر آن ها افزایش یافته و نگرانی مسئولان بیش از پیش آشکار می شود و آن ها می توانند درصدد راه حل های لازم برای حل مشکلات باشند. همچنین واحدهای مشاوره در یگان های نظامی می توانند از دیگر آسیب های اجتماعی احتمالی پیشگیری کنند و سلامت روانی افراد را ارتقا دهند.

در این زمینه سنجش ویژگی های شخصیتی سربازان در بدو ورود به مراکز نظامی و برگزاری کارگاه های مقابله ای می تواند حتی الامکان از بروز آسیب های احتمالی پیشگیری کند. با توجه به ویژگی های فردی سربازان، نخستین اقدام فوری در این زمینه می تواند غربالگری دقیق و درست آن ها توسط روان شناسانی زبده و ماهر (بیش از آغاز دوره خدمت سربازی) باشد؛ این اقدام اگرچه اکنون تا حدودی انجام می شود، اما انتشار اخبار تلخی مشابه آنچه در ابتدای این نوشتار مرور کردیم، حکایت

اوادامه می دهد؛ فلسفه گروه «مرهم باش» هم این است که رفقای رادور خودمان جمع کنیم که درست مانند آن میثم یازده ساله تاکنون سابقه کار خیری نداشته باشند؛ یعنی هدف ما تنها کمک به نیازمندان نبوده، بلکه فراهم کردن بستر خیر برای علاقه مندان این حوزه هم بوده است.

مرهمی بر زخم کودکان نیازمند

اوادامه می دهد؛ فلسفه گروه «مرهم باش» هم این است که رفقای رادور خودمان جمع کنیم که درست مانند آن میثم یازده ساله تاکنون سابقه کار خیری نداشته باشند؛ یعنی هدف ما تنها کمک به نیازمندان نبوده، بلکه فراهم کردن بستر خیر برای علاقه مندان این حوزه هم بوده است.

۵۰۰ کودک زیر سایه «مرهم باش»

امام رضا^(ع) هم می گوید؛ حدود ۲۴ نفر از کودکان نیازمند در یازه سنی هفت تا یازده سال را انتخاب و برایشان مقدمات سفر به مشهد و زیارت حرم امام رضا^(ع) را فراهم کردیم؛ این کار هم در راستای تحقق هدف شاد کردن دل بچه هارقم خورد و سعی کردیم تقریباً تعدادی از آن هایی را که در آرزوهای خود سفر به مشهد را اعلام کرده بودند، به پایوس حضرت رضا^(ع) بیاوریم. جعفری تأکید می کند؛ امسال برای اولین بار این اتفاق رقم خورد و بنبا داریم این روند را برای هر سال دست کم دو بار محقق کنیم؛ یعنی سالی دو بار در دو گروه دختران و پسران، زائر اولی های کودک و نیازمند را به مشهد بیاوریم.

مشتاق غذای حضرت

ابوالفضل سیزده ساله هم وارد گفت وگویی ما می شود. او نیز حرف هایی برای گفتن دارد. می گوید؛ از امام رضا^(ع) درخواست کردم که دیگر نیازمندی در ایران نداشته باشیم و همه بچه ها زندگی خوبی در کنار خانواده خود داشته باشند. ابوالفضل هم دوست دارد بار دیگر با خواهر هفت ساله اش به مشهد بیاید و از اینکه می تواند در این سفر برای اولین بار غذای مهمان سرای حرم امام رضا^(ع) را بخورد هم حسایی کیفش کوک است.

یادداشت

زخم زبان، سخت تر از زخم شمشیر

«خشونت» از جمله کلماتی است که بار منفی را همیشه با خود دارد. اولین ما به ازای ذهنی با شنیدن این کلمه، سر و صورت خونی است. اما همیشه این گونه نیست؛ چه خشونت، صرفاً جنبه فیزیکی ندارد. قرار نیست فقط دست های مشت شده و مشت های کره خورده را نماد تند رفتاری بدانیم و بر لگد زدن بخروشیم. گاه خشونت در کلام، از خشونت در رفتار هم مؤثرتر و ویران کننده تر است. گاه حتی زبان هم به خود زحمت حرکت نمی دهد، اما نوع نگاه، بار خشونت را بر دوش می کشد. زمانی هم زبان و نگاه کاری نمی کنند و سکوت می شود نماد

خشونت.

این را در بیان دکتر غلامرضا خادمی، مدرس دانشگاه و زبان شناس، چنین می خوانیم؛ «رابطه یا رفتاری که به قصد ضربه زدن روحی روانی به طرف مقابل باشد، ممکن است فعال یا غیرفعال باشد. اظهارات تند و زننده می تواند خشونت فعال و کلامی باشد. محکم بستن در یا شکستن وسایل نیز در اوضاعی می تواند فعال و غیرکلامی باشد و همین طور سکوت بیجا و سرد و اخم کردن می تواند غیرفعال و غیرکلامی باشد. گاهی خشونت کلامی را به صورت خشونت کلامی مستقیم و خشونت کلامی غیرمستقیم تقسیم می کنند. فحش، ناسزاگفتن، جملات تحقیرآمیز، فریاد زدن و مسخره کردن از جمله خشونت های کلامی غیرمستقیم هستند. طرد کردن، رد کردن، غیبت کردن و جملات تحقیرآمیز در باره فرد غایب نیز از جمله خشونت های غیرمستقیم کلامی است.» هرکدام هم در جای خود نقش باروت را ایفا می کنند که چون از سوی طرف دیگر دیده شود، به انفجار می انجامد. گاه حتی می توان این رفتار را صاحب سهمی افزون تر در جنایات دید. کلید واژه حقوقی «سبب اقوا از مباشر» در چنین جایگاه هایی قابل تعریف می تواند باشد. نمی زند، اما چنان طرف را به مرز جنون می رساند که نتیجه می شود جنایت. زخم چاقو را مرهم می توان گذاشت، اما زخمی که زبان با بی رحمی تمام ایجاد می کند گاه هرگز التیام نمی یابد. بسیار دیده ایم افرادی را که پس از دعوا و کتک کاری به آشتی رسیده و سر یک سفره نشستند. اما کم سراغ داریم آدم هایی را که داغ درفش کلمات را از یاد برده باشند. قصه زبان و دعوی فیزیکی قصه زخم بر جان و بر جسم است. زخم بر جسم را به مرهمی می شود التیام داد. عمیق باشد، با بیخه آن رامی شود هم آورد، اما زخمی که بردل و جان می نشیند، اگر هم به قهر و کینه ابدی نینجامد، باز هم از یاد نخواهد رفت. مگر چه فرد بزرگوار و متخلل به وصف «کریم الصفح» باشد که زخم زبان را از یاد ببرد. مراقب باشیم کلماتمان از جنس آب باشد؛ زلال و آرامش بخش، نه از جنس زخم زننده و ناسورکننده.

روی خط جامعه

جمع آوری مدارس کانکسی دارای بیش از ۱۰ دانش آموز نامهر ۱۴۰۳

ایستاد وزیر آموزش و پرورش از جمع آوری مدارس کانکسی دارای بیش از ۱۰ دانش آموز تا مهر ۱۴۰۳ خبر داد.

رضامراد صحرایی با تأکید بر اینکه توجه اصلی دولت در توزیع امکانات در مناطق محروم است، اظهار کرد: ۱۰۷۳ مدرسه کانکسی بالای ۱۰ نفر دانش آموز در کشور وجود دارد که اهتمام و تمرکز ما بر جمع آوری این مدارس تا قبل از پایان کار دولت سیزدهم بود، اما با اقدامات صورت گرفته، تا مهر سال آینده (۱۴۰۳) این مداس جمع آوری و این کار را به سرانجام می رسانیم.

تصویب قطعنامه اجلاس تهران در مجمع جهانی محیط زیست

ایرنا | قطعنامه «مقابله با توفان های شن و گرد و غبار» با ابتکار عمل جمهوری اسلامی ایران و پیشنهاد اجلاس تهران در ششمین مجمع جهانی محیط زیست ملل متحد در ناپرویی کنیا تصویب شد.

ششمین مجمع محیط زیست ملل متحد از ۷ تا ۱۱ اسفند ماه امسال در مقر برنامه محیط زیست ملل متحد در شهر ناپرویی کشور کنیا برگزار شد. این مجمع بالاترین مرجع سیاست گذاری در حوزه محیط زیست در سطح جهانی محسوب می شود. این نشست که با حضور بیش از ۱۸۰ کشور برگزار شد، رویکرد چند جانبه گرایی را پرداخت و به محورهای اصلی، از جمله تغییرات اقلیمی، از دست رفتن تنوع زیستی، آلاینده ها و پسماند ها را در دستور کار داشت و در آن نوزده قطعنامه و دو تصمیم از سوی کشورهای مختلف به این نشست ارسال شد.

یک قطعنامه به پیشنهاد جمهوری اسلامی ایران و با عنوان مقابله با توفان های شن و گرد و غبار به این نشست ارسال شده بود که در راستای عملی شدن مصوبات اجلاس تهران و تقویت دیپلماسی محیط زیستی دولت مردمی در شهریور ماه امسال بود.

سنگ اندازی بیمه ها در اجرای صحیح تعرفه های پرستاری

مهرار رئیس کل سازمان نظام پرستاری گفت؛ قانون تعرفه گذاری خدمات پرستاری که بعد از پانزده سال اجرایی شد، با سنگ اندازی و تعامل نکردن سازمان های بیمه گر مواجه شده است.

محمدتقی جهانپور افروز، سر باز دن سازمان های بیمه گر از اجرای صحیح قانون تعرفه گذاری خدمات پرستاری، باعث دلسردی و نارضایتی پرستاران شده است. تفکری که اجرای این قانون را به نفع خودش نمی داند، یک تفکر سلیقه ای واز جنس تعارض منافع است که این موضوع مراتب کله مندی سازمان نظام پرستاری و پرستاران را به همراه دارد.

افافروز، آن چیزی که اکنون به عنوان تعرفه گذاری خدمات پرستاری اجرایی شود، مورد تأیید سازمان نظام پرستاری نیست و ما خواهان اجرای درست و بدون اعمال سلیقه و همچنین سرتاسری این قانون برای جامعه شریف، دلسوز و پرتلاش پرستاری هستیم.

عدد خبر

۲۵ درصد

ایرنا | مدیر گروه جمعیت شناسی دانشگاه علامه طباطبائی گفت؛ برآورد می شود در سال ۱۴۳۰ خورشیدی یک پنجم دختران دهه ۶۰، یعنی حدود ۲۰ درصد این قشر که به سن پنجاه سال می رسند، مجرد باشند. احمد دراهکی در نشست «بررسی تجربه زیسته دختران دهه ۶۰ با نگاهی بر قوانین مصوب مرتبط» بیان کرد؛ در علم جمعیت شناسی دنیا سی سالگی به عنوان یک برش شناخته شده است، سی سالگی برشی از لحاظ جمعیتی است که به محض عبور از آن، شانس ازدواج - به خصوص در دختران - به شدت کاهش پیدا می کند. او ادامه داد؛ احتمال اینکه یک دختر در سن ۳۰ تا ۳۴ سالگی ازدواج کند، نصف احتمال ازدواج دختر در سن ۲۵ تا ۳۰ سالگی است. یا احتمال اینکه دختری در سن ۳۵ تا ۴۰ سالگی ازدواج کند، یک پنجم احتمال ازدواج دختری است که در سن ۲۵ تا ۳۰ سالگی است. دراهکی در بیان دلایلی که ازدواج دختران را به تأخیر می اندازد، اظهار کرد؛ مردان تمایلی به ازدواج با همسن خود ندارند. مردی که سن او افزایش یافته است با دختری ازدواج نمی کند که در گروه سنی سی سالگی به بالا است و به همین دلیل عبور از مرز سی سالگی شانس ازدواج را برای دختران کاهش می دهد.

شهرنگار

روزنامه نگار یاسر اشنبه ۱۳ اسفند ۱۴۰۲ شماره ۲۲ شماره ۲۱۷۰

۱۳

↓

روزنامه نگار یاسر

عکس محمد حسن سلوایی افروزان

دیدگاه